

Évekkel ezelőtt találkoztam Vele először. Egy barátomtól hallottam róla, hogy létezik egy indiai sorselemző ember, aki tud segíteni, ha „kátyúba kerülünk”... Igaza volt, tudott segíteni. Nem mondott semmi különöset, csak megláttatta velem a problémámat egy egészen más megvilágításban, és nem támogatott meg az önsajnálatomban, hanem arra ösztökélt, hogy akarjam megoldani az életemet. Ma már, sok szempontból neki köszönhetően boldog, persze, még mindig küzdő, de kiegyensúlyozott családanyai szerepem mellett újságíróként azt a feladatot kaptam, hogy róla írjak. Amikor felhívtam, hogy zárul a kör, és a segítséget talán én is vissza tudom adni egy kicsit, amivel tartozom, ugyanolyan segítőkész, jóindulatú emberként állt velem szemben, és nem „sztárként”. Merthogy közben Ő kilépett a Tátra utcai kis kétszemélyes praxis falai közül, és a TV2 egyik vezető talk show-jában, a *Joshi Bharat*-ban segít az embereknek: nagyban. Hogy mit jelent ez?

Elmondása szerint ez ugyanolyan, mintha ketten lennének egy beszélgetésben, de mivel olyan emberi problémákról hall ország-világ, amik mindennapiak, bárkit érinthetnek, ezért mindenki számára rendkívül tanulságosak – ezért egyszerre nem egy, hanem rengeteg embernek segíthetnek, és segítenek is.

Segít ő – Joshi Bharat, aki maga is fantasztikus életúttal rendelkezik: bábosként, ösztöndíjjal érkezett Magyarországra az indiai Gudzsarát államból, még 1980-ban, majd itt telepedett le, és alapított családot magyar feleséggel. Léleklátói-sorselemzői képességeit 1983-1984-óta érzi, de 1992-óta foglalkozik ezzel hivatalosan.

Nem véletlen, hogy társszerzője a „*Tenyerünkben a jövő?*”- című kézelemzéssel foglalkozó könyvnek is.

Nagyon jó érzés volt hallani a lelkesedést a hangjából, hogy most már valóban „nagyban tud segíteni”: embereket összehozni egymással, kibékíteni családokat, apát a lányával, férjet a feleséggel, feldolgozni a gyászt. Sokszor csak egy-egy elejtett mondattal – láttatni a dolgok valódi természetét, hogy ne ragadjunk bele a saját kis küzdelmeinkbe, és végre ne csak egyoldalúan tekintsünk a dolgainkra.

Ez mutatkozik meg a rengeteg köszönő levélben, amit a TV2 szerkesztőségébe kap, a cikk írója csak egy a sok közül.

A belőle sugárzó pozitív életszemlélet az, ami megmutatkozik abban is, hogy a szórakoztató műsort is felhasználja hatékony segítségnyújtásra: a Szent László kórház gyermek hematológiai és transzplantációs osztálya számára rendez gyűjtést egy életmentő berendezés megvásárolásához –halálos beteg gyerekek gyógyulása érdekében.

Amikor arról kérdezem, hogy mi a titka, hogyan tud ráhangolódni másokra, és mi az, amivel egy csapásra megold kilátástalannak tűnő kérdéseket, persze megint saját stílusában felel:

„Tudod, én nem oldok meg semmit. Az én szerepem csak abban van, hogy az illető elé tárok egy nézőpontot, vagy egy más szemszöveget. Az már az ő dolga, hogy akar-e változtatni a szemléletén, mert rengeteg konfliktus oldódhat meg szemléletváltással. Ahogy John Lennon is mondta: „The war is over, if you want it...! Vagyis: „A háborúnak vége, ha Te is akarod!”

